

Kázání Bystřička, Růžďka 26.11.2023 **Když něco končí, tak něco nového začíná**

Vstup 769,1

Introit: **Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se. Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno. (Žalm 34, 2-4)**

Píseň 715

Modlitba

Čtení: Kazatel 3, 1-15

Píseň 604

Text kázání: Skutky 20, 15-38

Milí přátelé, bratři a sestry,

všechno jednou začíná a všechno jednou končí. Co je ale radostnou zprávou, že tam, kde něco končí, tam něco zase začíná. Když za něčím zavřeme dveře, otevřou se dveře nové. Nový začátek. A to by vlastně mohlo být už celé kázání. A možná by to stačilo. Nebo ne?

Tak pár příkladů ještě tedy přidáme. Dnešní neděle končí církevní rok. Je poslední neděle církevního roku. No ale pozitivní na tom je, že další neděle začíná advent. Tedy nová naděje. Nové světlo do neustálého dřívějšího stmívání. A na to se jistě můžeme těšit.

Další příkladem může být např. naše dětství. Když skončilo, otevřely se dveře mládí. A když se zavřely dveře za mládím, otevřely se dveře dospělosti, u mnohých pak dveře manželství, rodičovství, a tak dále. Když něco končí, tak začíná něco nového. Někdy ale, aby člověk byl dospělý, tak musí opravdu ty dveře např. za svým dětstvím nebo mládím zavřít.

Jistě, někdy nechceme, aby skončilo něco, v čem nám je dobře. A nového se třeba bojíme. Tak už to ale na světě chodí. Každý den končí večer a ráno je zde den nový. V knize Kazatel jsme četli známá moudra. **Je čas sázet a pak čas trhat.** To je ohraničený proces jarního setí a podzimní sklizně. Jedno bez druhého ale nedává smysl. Nebo **čas hledat i čas ztrácet.** Když přestáváme hledat, vede to ke stagnaci. K falešné spokojenosti. A když ztrácíme, má nás to vést k sebereflexi a k pokoře. Nebo **čas mluvit a čas mlčet.** Každé kázání, každá řeč má svůj začátek i konec. V poslanecké sněmovně si to někteří politikové třeba neuvědomují, svou řeč protahují na mnoho hodin, ale stejně i ten jejich proslov jednou skončil. Ale možná i mé kázání bývá pro vás moc dlouhé. Ale i tohle skončí, nebojte se ☺. A v určitých situacích života je někdy lepší mlčet a člověk tím řekne víc, než kdyby svými slovy něco pokazil. A ještě z knihy Kazatel vybírám, že je **čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat;** protože je i **čas rození, ale i umírání.**

A ví to i apoštol Pavel. **Duch svatý mu** na jeho třetí a zřejmě poslední misijní cestě **město od města oznamuje, že ho čekají pouta a utrpení.** A poté také smrt. Ale jak víme, Pavel je neochvějně přesvědčen, že **smrt pro něj bude vlastně zisk, neboť život to je pro něj Kristus.** Pavel ví, že když se bude držet Krista, tak se mu hodinou jeho smrti otevřou dveře Božího království. A známe ta slova z jeho dopisu Filipským. I ta navazující: **Mám-li žít v tomto těle, získám tím možnost další práce. Nevím tedy, co bych vyvolil, táhne mne to na obě strany: Toužím odejít a být s Kristem, což je jistě mnohem lepší; ale zůstat v tomto těle je zase potřebnější pro vás.**

Přemýšleli jste, bratři a sestry, takto někdy podobně? Lepší je už odejít, ale co když mě ještě budou potřebovat? Někdy je lepší odněkud odejít, zavřít dveře a otevřít nové. To jistě. Na druhou stranu někdy je zase lépe hledat to, co jsem ztratil. Jak se v tom tedy vyznat? Stačí nám k tomu náš rozum? **Rozum člověka, který se neobrátil k Bohu, přemýšlí mnohdy ve svůj prospěch.** Takže místo moudrosti Boží zde může být spíše vychytralost. Rozumově si můžeme mnohé věci zdůvodnit, třeba i z Bible, aby to pasovalo, tak jak my sami chceme. **Rozum člověka, jehož srdce není obráceno k Bohu, není veden Duchem svatým, a proto často vede na scestí a do zahynutí. Ovšem pokud používáme rozum pod vedením Ducha svatého, pak Duch svatý nám vždycky ukáže, zda zůstat nebo odejít, zda se něčemu vyhnout, zda jít hledat, zda mlčet, mluvit anebo do něčeho nového vstoupit.** Modleme se, bratři a sestry, aby nás Bůh učinil citlivými na vedení Duchem svatým, abychom Mu uměli porozumět a naslouchat. Nechme se Jím vést, dejme Mu prostor. Modleme se, mluvm s Ním. Pak mu porozumíme. A ušetříme si tak mnohé zbytečně cesty, mnoho planého času, který můžeme v životě využít zcela jinak a ještě k tomu s Božím požehnáním.

Vraťme se ale k Pavlovi. Tomu už Duch svatý oznamuje, že mnoho času mu nezbyvá. A proto se pod vedením Ducha svatého při své plavbě rozhodl **minout Efez a neztrácet už čas**

v provincii Asii, neboť spěchal, aby byl pokud možno na den Letnic v Jeruzalémě. Z Milétu poslal Pavel už jen vzkaz do Efezu a zavolal si tamní starší církve. Když k nim mluví, tak je jeho řeč velmi silně emotivní. Řekne jim totiž, že se dnes vidí naposled, že Duch svatý mu oznamuje, že v Jeruzalémě ho čekají pouta a utrpení. A další Pavlova věta to je velmi silné a neotřesitelné vyznání víry: **Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti.** Všechno ostatní, co v životě mohl Pavel zažít a prožívat pro něj nemá žádnou cenu, než to, aby dokončil svůj běh. To ovšem není jeho běh. Je to běh pro Krista. Ten nevede do bažin, ale do Božího království. Ovšem není to jen tak obyčejný orientační běh. Je to běh, na němž Pavel na různých stanovištích plní různé úkoly. Jaké? Takové, jaké Mu zadal sám Pán Ježíš! Stručně je to sesumírováno slovy: **hlásat evangelium o Boží milosti.** A tak Pavel podnikne 3 misijní cesty, hlásá evangelium, zakládá sbory, modlí se za nemocné atd. To vše pod hrozbou pronásledování a rizika smrti.

Vy, kteří patříte Pánu Ježíši, bratře či sestro, znáš svůj úkol, ke kterému tě povolává Pán, a plníš ho? Pokud ho neznáš, pak marníš čas. Pokud ho neznáš a chceš znát, pak pros Pána, aby ti ho zjevil. A pokud ho znáš, plníš ho? Nemusí to být velký úkol, který tě povede na misi do cizí země. Může to být ale úkol třeba tady ve sboru. Nebo v obci, v okolí, v diakonii. **Možná si někdy neuvědomuješ, že to co máš na srdci, že ti to tam položil sám Pán Ježíš.** Třeba sloužit určitým lidem, určité cílové skupině lidí, nebo se jen za ně přimlouvát na modlitbách, nebo něco vytvářet. Bůh nás každého nějak stvořil a On nechce, abychom Mu sloužili bez srdce. Tak se ptej, naslouchej svému srdci, modli se za to, a On ti ukáže ty správné dveře, které máš otevřít a ve kterých budeš šťastný.

Využijte čas vám svěřený, tak nám to říká Boží slovo. Využíváš čas tobě svěřený? Budeš moci na sklonku svého života říci podobná slova jako apoštol Pavel? U Pavla víme, že v Jeruzalémě byl později skutečně zajat, přepraven do Říma, kde byl v domácím vězení. A z Říma pak Timoteovi ve druhém listě s uspokojením píše: **Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.** Dokončil ten běh s těmi svými úkoly. To je velmi uspokojivé. Budeme to moci říci jednou i my? **Dokončil jsem dílo, ke kterému mne Bůh uzpůsobil a které mi kladl na srdce?** Pavel s čistým svědomím říká už těm starším v Milétu: **Proto vám v tento den prohlašuji před Bohem, že mou vinou nikdo nezahyne, neboť jsem vám oznámil celou Boží vůli a nic jsem nezamlčel... všechno jsem vám řekl, když jsem vás učil ve shromáždění i v rodinách.** A když ty milétské starší vyzývá k bdělosti, tak řekne: **Bud'te proto bdělí a pamatujte, že jsem se slzami v očích po tři roky ve dne v noci každému z vás neustále ukazoval cestu.** Tři roky jim ukazoval cestu ve dne v noci. Tolik mu na nich záleželo, tolik o ně pečoval. To byl kádr, na to ani já tedy nemám kapacitu ☺. Cestu jim ukazoval vlastním příkladem života. Učil je pracovat, učil je dávat, neboť to je lepší než brát.

Milí přátelé, na vykonání některých úkolů již máme málo času. A s některými lidmi se potkáme třeba jenom jednou za život. A s těmi, které nám Pán položil na srdce, také nikdy nevíme, které setkání je nebo bude to poslední. Nepromeškejme důležitost okamžiku. Pavel poslední setkání s milétskými využil k silnému projevu. Kladl jim na srdce, **aby dávali pozor na sebe i na celé stádo, ve kterém si je Duch svatý ustanovil za strážce, aby byli pastýři Boží církve, kterou si Bůh získal krví vlastního Syna.** A také je pak v modlitbě svěřil Bohu a slovu jeho milosti, které má moc je proměnit a dát jim podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni. Po modlitbě pak nastal okamžik nejsilnější. **Všichni se dali do hlasitého pláče, objímali Pavla a líbali ho, dojatai nejvíce jeho slovy, že ho už nikdy neuvidí. Pak ho doprovodili k lodi.**

Je čas objímat, i čas objímání zanechat. Čas rozloučit se. Milí přátelé, všechno jednou končí, ale pamatujme na to, že tam, kde něco končí, tam se otvírá něco nového. A pokud je to v Kristu, pak i něco krásného a nakonec i věčného. Amen. modlitba Píseň 609

Slovo poslání: Židům 12, 1-4

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen

Píseň 667